

จากรายงานที่จัดทำขึ้นโดยคณะทำงาน ซึ่งประกอบไปด้วยนักวิทยาศาสตร์สาขาต่างๆ ผู้นำของประเทศ เพื่อคาดการณ์และสรุปโดยย่อว่า โลกในปี 2543 ประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นเป็น 6,350 ล้านคน “จะเกิดปัญหาอาหารในอนาคต” เนื่องจาก ไม่สามารถเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกได้อีก ในขณะที่พื้นที่ทำการเกษตรจะสูญเสียไป เพราะหน้าดินจะถูกชะล้างพังทลาย จนเกิดปัญหาน้ำท่วมขัง ป่าไม้ที่เป็นป่าเขตร้อนและอยู่ในประเทศกำลังพัฒนา จะถูกทำลายถึงร้อยละ 40

ประการสำคัญในปี 2543 ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศยังคงเพิ่มขึ้น “ปัญหาปฏิกิริยาเรือนกระจก” ยังเป็นปัญหาหลักของสิ่งแวดล้อมต่อไป นอกจากนี้ “ชั้นโอโซน” ในบรรยากาศจะบางลง ทำให้รังสีมีพลังงานสูงขึ้น เช่น “รังสีอัลตราไวโอเล็ต” จะแผ่ลงมา ยังพื้นผิวโลกมากขึ้น ขณะที่ปัญหาฝนกรดจะยังสร้างปัญหาต่อไป เนื่องจากการปล่อยสารเคมีออกสู่บรรยากาศ “คนบนโลกจะมีคุณภาพชีวิตที่ต่ำลง”

ทั้งในต่างประเทศและภายในประเทศ ถึงความเสียหายที่เกิดจากการณ์พายุไซร่อนร้อน ฯลฯ ทำให้น้ำป่าไหลหลากและดินถล่มตามสถานที่ต่างๆ ดังตัวอย่างจะชี้ให้เห็นพื่อเป็นสิ่งเบบดังนี้ เช่น

พายุไซร่อนร้อน “ซีมารอน” (CIMARON) ที่ก่อตัวขึ้นในมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือ-ด้านตะวันตกของประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ 6 พ.ค. 44 ได้ทวีกำลังแรงเป็นพายุดีเปรสชัน พัดผ่านประเทศฟิลิปปินส์

มนุษย์กับธรรมชาติ (ต่อ)

ทั้งนี้ เนื่องจากการดำรงชีวิตของมนุษย์ จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรที่เกิดขึ้นใหม่ ตลอดจนพลังงาน เมื่อใช้แล้วก็จะกลายเป็นของเสีย ทำให้เกิดมลภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ซึ่งกำลังสร้างปัญหาและมีผลกระทบต่อสังคมมนุษย์อย่างรุนแรง และทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติไม่สมดุลกัน

ปัญหาความยุ่งยากที่เกิดขึ้นกับสังคมมนุษย์ในขณะนี้คือ “ปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลภาวะเป็นพิษ” ซึ่งเชื่อกันว่ามีสาเหตุมาจาก มนุษย์ใช้เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็วเกินไป และนำหน้าไปไกลเกินกว่าที่วัฒนธรรมของมนุษย์จะตามทัน จึงทำให้ระบบนิเวศเสื่อมโทรมลง และทำให้การแก้ปัญหา “สิ่งแวดล้อมและปฏิกิริยาเรือนกระจก” ที่กำลังเป็นภัยคุกคาม “ความอยู่รอดของมนุษย์” อยู่ในขณะนี้

ปรากฏการณ์เรือนกระจก เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2493 เป็นต้นมา สาเหตุเกิดจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงชนิดต่างๆ เช่น ถ่านหิน ฟืน น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ ที่มีการดำเนินการติดต่อกันมาเป็นเวลาร้อยๆ ปี ทำให้ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศ เกินสมดุลที่ธรรมชาติจะกำจัดและดูดซับไว้ได้ทัน

ประกอบกับการตัดไม้ทำลายป่าของมนุษย์ชาติทั่วโลกได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น สภาพป่าหมดไป และทำให้ความสามารถในการสังเคราะห์แสงของพืช ไม่สามารถหยุดยั้งการเพิ่มของคาร์บอนไดออกไซด์ในชั้นบรรยากาศไว้ได้

องค์การอนามัยโลกได้รายงานว่าการเผาไหม้ของ “เชื้อเพลิงฟอสซิล” ในช่วงร้อยกว่าปีที่ผ่านมานี้ ได้ทำให้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศเพิ่มขึ้นถึง 25% หรือประมาณปีละ 20,000 ล้านตัน และอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกอาจเพิ่มสูงขึ้นถึง 0.5 c ต่อปี จากการคาดการณ์ของนักวิทยาศาสตร์ยังได้ระบุว่า ถึงแม้อุณหภูมิโดยเฉลี่ยของโลกจะแสดงตัวเลขเพิ่มขึ้นเล็กน้อย “แต่อาจมีผลกระทบต่อชั้นรุนแรงต่อโลกและสิ่งที่มีชีวิตได้”

นอกจากนั้น การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกดังที่ปรากฏในปัจจุบัน ทำให้อุณหภูมิบริเวณเส้นศูนย์สูตรกับบริเวณขั้วโลกลดน้อยลง ทำให้ภูมิอากาศของโลกเกิดความแปรปรวนแปรเซ่น แนวปะทะระหว่างอากาศร้อนกับอากาศเย็นของลมเปลี่ยนไปมาก

จนทำให้เกิดสภาวะความกดอากาศต่ำมากขึ้น และจะมีลมมรสุมพัดแรง เกิดลมพายุชนิดต่างๆ เช่น พายุไซร่อนร้อน พายุไต้ฝุ่น พายุดีเปรสชัน พายุทอร์นาโด และทำให้ฝนตกหนักบางพื้นที่ เพราะความไม่สมดุลของธรรมชาติอาจทำให้ดินถูกน้ำชะล้างพังทลาย หรือเกิดอุทกภัยเฉียบพลัน เช่น

จากสถิติอุทกภัยของกรมอุตุนิยมวิทยา ที่ได้รายงานเหตุที่เกิดขึ้น

ตอนกลางสู่ทะเลจีนใต้ และในวันที่ 9 พ.ค. 44 ได้ทวีความรุนแรงเป็น “พายุไซร่อนร้อน ซีมารอน” เคลื่อนตัวผ่านช่องแคบเกาะลูซอนและเกาะไต้หวัน ทำให้ฝนตกหนักและสร้างความเสียหายมากมาย

พายุไซร่อนร้อน “นารี” ได้ก่อตัวขึ้นในมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือด้านตะวันตก ได้ทวีกำลังแรงขึ้นเป็นพายุดีเปรสชัน มุ่งหน้าไปทางตอนใต้ของประเทศญี่ปุ่น จนทำให้ฝนตกหนักและเกิดอุทกภัยตามมา และเมื่อพายุที่กำลังแรงขึ้นเป็น “พายุไซร่อนร้อนหรือไต้ฝุ่น” จะสร้างความเสียหายให้แก่อาคารบ้านเรือน รวมทั้งชีวิตมนุษย์และสัตว์ตลอดจนทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอีกมาก

เนื่องจากจะทำให้ฝนตกหนัก ลมพัดแรง จนเกิดอุทกภัย ดังเช่นที่เกิดขึ้นในประเทศบังกลาเทศในปี 2531 ได้เกิดพายุไซร่อนร้อนขึ้นในมหาสมุทรอินเดีย มีความรุนแรงมากและกินเนื้อที่ถึง 7,500 ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชน 3 ล้านคน และมีผู้เสียชีวิตถึง 250,000 คน

จากเอกสารทางวิชาการเกี่ยวกับพายุหมุนเขตร้อนในประเทศไทยปี 2531 เป็นอุทกภัยที่รุนแรงมากในภาคใต้ สร้างความเสียหายให้แก่ชีวิตและทรัพย์สิน เนื่องจากอิทธิพลมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือกำลังพัดแรงปกคลุมอ่าวไทย ประกอบกับหย่อมความกดอากาศต่ำกำลังแรงปกคลุมภาคใต้ตอนล่างด้านตะวันออกของประเทศมาเลเซีย เคลื่อนตัวผ่านภาคใต้ตอนล่างสู่ทะเลอันดามัน แล้วทวีความรุนแรงเป็นพายุดีเปรสชันและไซโคลนในอ่าวเบงกอล เมื่อวันที่ 19-23 พ.ย. 2531

ทำให้ฝนตกหนักมากและติดต่อกันเป็นเวลากหลายวัน ตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ลงไป โดยเฉพาะที่ตำบลกระทุง อำเภอพิปูน จ.นครศรีธรรมราช ได้รับความเสียหายมากที่สุด จากอุทกภัยและดินจากภูเขาถล่มติดตามด้วย “ท่อนซุง” จำนวนมากไหลลงมาทับถมกัน อุทกภัยในครั้งนี้ นับว่าเป็นภัยธรรมชาติที่ร้ายแรงที่สุดครั้งหนึ่งในประเทศไทย

สำหรับพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวเข้าสู่ประเทศไทยได้แก่ “พายุเกย์” ได้เคลื่อนขึ้นฝั่งที่จังหวัดชุมพร เมื่อวันที่ 4 พ.ย. 2532 ทำให้บ้านเรือน เรือกสวนไร่นา และต้นไม้เสียหายถอนรากถอนโคน เพราะถูกลมพายุหอบปลิวไปทั่ว และมีฝนตกหนักทั้งวันทั้งคืน จนทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลากและแผ่นดินถล่ม ในทะเลมีคลื่นลมแรงสร้างความเสียหายให้แก่ประชาชนและประเทศชาติอย่างมหาศาล

อุทกภัยในปี 2543 ได้เกิดขึ้นในบริเวณภาคใต้ของประเทศไทย มีหย่อมอากาศต่ำกำลังแรงในทะเลจีนใต้ตอนล่าง เคลื่อนตัวผ่านอ่าวไทยเข้าปกคลุมภาคใต้ตอนล่างและตอนกลางระหว่างวันที่ 21-24 พ.ย. 43 ทำให้ฝนตกหนักถึงหนักมากเกือบทั่วไป จนเกิดน้ำท่วมหลายพื้นที่ โดยเฉพาะที่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา เกิดน้ำท่วมสูงรุนแรงในเขตเทศบาล ทำให้เกิดความเสียหายอย่างหนักมีมูลค่าหลายพันล้านบาท